

Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾

z dnia2011 r.

w sprawie wnoszenia opłat elektronicznych i ich rozliczania oraz przekazywania opłat elektronicznych i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego

Na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb, sposób i termin wnoszenia opłat elektronicznych oraz ich rozliczania, w tym tryb dokonywania zwrotu nienależnie pobranych opłat elektronicznych;
- 2) tryb i termin przekazywania opłat elektronicznych oraz kar pieniężnych, których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie – rozumie się przez to ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 2) opłacie elektronicznej – rozumie się przez to opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy;
- 3) Krajowym Funduszu Drogowym – rozumie się przez to fundusz, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.³⁾);
- 4) pobierającym opłatę elektroniczną – rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 13hb ust. 1 i 3 oraz art. 13hd ust. 1 ustawy.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie §1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 216, poz. 1594).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 192, poz. 1381, z 2008 r. Nr 54, poz. 326, Nr 218 poz. 1391 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19 poz. 100 i 101, Nr 86, poz. 720 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 106, poz. 675, Nr 152, poz. 1018 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 5, poz. 13.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297 i Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61, z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666, z 2008 r. Nr 218, poz. 1391 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 101, Nr 86, poz. 720, Nr 115, poz. 966, Nr 143, poz. 1164, Nr 157, poz. 1241 i Nr 223, poz. 1776.

§ 3. 1. Opłatę elektroniczną uiszcza się poprzez wpłatę środków na rachunek bankowy wskazany przez pobierającego opłatę elektroniczną w formie gotówkowej lub bezgotówkowej.

2. Uiszczenie opłaty elektronicznej następuje poprzez:

- 1) przedpłatę, albo
- 2) płatność okresową z zabezpieczeniem.

3. Opłata elektroniczna uiszczana w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, wnoszona jest przed rozpoczęciem korzystania z drogi krajowej, w kwocie nie mniejszej niż pozwalająca na odbycie planowanego przejazdu w całości.

4. Opłata elektroniczna uiszczana w sposób, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wnoszona jest po jej naliczeniu przez pobierającego opłatę w terminie 14 dni od otrzymania dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej.

5. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wnosi się w formie pieniężnej, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, która umożliwia bezwarunkowe, natychmiastowe, pełne i nieodwołalne ściągnięcie wymaganej opłaty elektronicznej oraz ewentualnych odsetek ustawowych z tytułu zwłoki w uiszczeniu opłaty elektronicznej.

6. Koszty związane z ustanowieniem zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 5, ponosi podmiot zobowiązany do uiszczenia opłaty elektronicznej.

7. Rozliczenie opłaty elektronicznej następuje na podstawie dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej, nie rzadziej niż raz w miesiącu.

§ 4. 1. Nienależnie pobrana opłata elektroniczna podlega zwrotowi w formie gotówkowej lub bezgotówkowej przez pobierającego opłatę elektroniczną.

2. W przypadku uiszczenia opłaty elektronicznej w wysokości wyższej niż naliczona, pozostała jej część podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia:

- 1) złożenia pobierającemu opłatę elektroniczną żądania na piśmie przez podmiot zobowiązany do uiszczenia opłaty elektronicznej – w przypadku uiszczenia opłaty w sposób, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 1, albo
- 2) stwierdzenia przez pobierającego opłatę elektroniczną wpłaty środków w wysokości przewyższającej wielkość wskazaną w dokumencie informującym o wysokości

naliczonej opłaty – w przypadku uiszczenia opłaty w sposób, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2.

§ 5. 1. Środki z opłat elektronicznych gromadzone są na wyodrębnionym rachunku bankowym pobierającego opłatę elektroniczną i przekazywane są w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym nastąpiło rozliczenie opłaty elektronicznej, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

2. Środki z kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, gromadzone są na wyodrębnionym rachunku bankowym Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad i przekazywane są w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

w porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z powyższym przepisem minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

1) tryb, sposób i termin wnoszenia opłat elektronicznych oraz ich rozliczania, w tym tryb dokonywania zwrotu nienależnie pobranych opłat elektronicznych,

2) tryb i termin przekazywania opłat elektronicznych oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego

- mając na uwadze sprawny pobór opłat elektronicznych od użytkowników, efektywną obsługę Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.) oraz technologię wykorzystaną w systemie elektronicznego poboru opłat elektronicznych.

Obowiązek wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z faktu wejścia w życie z dniem 24 grudnia 2008 r. ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 218, poz. 1391), która została opracowana ze względu na konieczność wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2006/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. zmieniającej dyrektywę 1999/62/WE w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. U. UE L Nr 157 z 09.06.2006, str. 8). Ustawa wprowadza szereg zmian związanych z systemem opłat za korzystanie z dróg publicznych w Polsce. Zgodnie z art. 9 pkt 1 ww. ustawy od dnia 1 lipca 2011 r. stosowany będzie nowo dodany przepis art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym wprowadzona zostanie tzw. opłata elektroniczna, której podlegać będą pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t. oraz autobusy niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej. Opłata będzie pobierana za przejazd po drogach krajowych lub ich odcinkach i zastąpi funkcjonującą obecnie opłatę ryczałtową za przejazd po drogach krajowych (tzw. system winietowy).

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia opłatę elektroniczną uiszcza się poprzez wpłatę środków na rachunek bankowy wskazany przez pobierającego opłatę w formie gotówkowej lub bezgotówkowej. Powyższy przepis umożliwi stosowanie w systemie opłaty elektronicznej otwartego katalogu sposobów płatności, bez wskazywania szczegółowej listy dopuszczalnych form wnoszenia opłaty elektronicznej. Zapis ten jest zgodny z ust. 14 preambuły do dyrektywy 1999/62/WE, zgodnie z którym „należy przedsięwziąć odpowiednie kroki w celu umożliwienia uiszczania opłat za przejazd i opłat za korzystanie z infrastruktury w każdym momencie i za pomocą różnych środków płatniczych.”. Również upoważnienie do wydania rozporządzenia, zawarte w art. 40a ust. 5 ustawy o drogach publicznych, dopuszcza takie generalne rozwiązanie, stanowiąc, że właściwy minister określi tryb, sposób i termin wnoszenia opłat elektronicznych mając na uwadze sprawny pobór opłat elektronicznych od użytkowników oraz technologię wykorzystaną w systemie elektronicznego poboru opłat elektronicznych. Wprowadzenie szerokiego wachlarza form płatności umożliwi korzystanie przez pobierającego opłatę z tych form, które będą w jak najszerszym stopniu właściwe dla przyjętej technologii poboru opłat, a także pozwolą na sprawny i efektywny pobór opłat.

§ 3 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że uiszczenie opłaty elektronicznej następuje poprzez przedpłatę albo płatność okresową z zabezpieczeniem. Przedpłata wnoszona jest przed rozpoczęciem korzystania z drogi krajowej, w kwocie nie mniejszej niż pozwalająca na odbycie całego planowanego przejazdu. Ma to zabezpieczyć zarówno interesy Skarbu Państwa, jak i korzystających z dróg. Wniesienie opłaty przed planowaną podróżą w wysokości zabezpieczającej cały planowany przejazd będzie gwarantowało, iż korzystający z dróg uiszczy całość wymaganej opłaty, użytkownikowi natomiast pozwoli na uniknięcie kary za naruszenie obowiązku wynikającego z ustawy o drogach publicznych.

Oprócz przedpłaty w projektowanym rozporządzeniu zaproponowano, aby równoległą formą płatności była płatność okresowa wnoszona po dokonaniu przejazdu i naliczeniu należnej opłaty. Zaproponowano aby opłata w tej formie wnoszona była w terminie 14 dni od otrzymania dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej. W celu zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa zaproponowano, aby ta forma płatności wymagała każdorazowo zabezpieczenia. Zabezpieczenie to może być wnoszone w formie pieniężnej, gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej. Dodatkowym zabezpieczeniem interesów podmiotu pobierającego opłaty jest projektowany zapis § 3 ust. 5, stanowiący, między innymi, że zabezpieczenie umożliwi bezwarunkowe, natychmiastowe, pełne i nieodwołalne ściągnięcie wymaganej opłaty elektronicznej oraz ewentualnych odsetek ustawowych z tytułu

zwłoki w uiszczeniu opłaty elektronicznej. Projektodawca zdecydował się na dopuszczenie tej formy płatności ponieważ jest ona wykorzystywana powszechnie w innych krajach europejskich, które wdrożyły elektroniczny system poboru opłat. Obecnie wszystkie państwa członkowskie dążą do ujednoczenia systemów poboru opłat, które w konsekwencji umożliwi wprowadzenie europejskiej usługi opłaty elektronicznej. W krajach UE płatność okresowa jest standardową metodą i z tego powodu dopuszczono ją do stosowania także w Polsce od pierwszego dnia działania systemu. W Austrii w ciągu pierwszego roku funkcjonowania systemu udział tego typu płatności osiągnął poziom 85% wszystkich stosowanych form płatności przy uwzględnieniu uzyskiwanego z nich dochodu. W Czechach udział ten wynosi 60%. Płatność okresowa pozwala na gromadzenie należności z tytułu opłaty elektronicznej, minimalizując przy tym zakłócenia, które mogłyby zostać przy tym spowodowane przez samych użytkowników. Określenie 14-dniowego terminu na dokonanie płatności okresowej ma na celu pogodzenie ochrony interesów budżetu państwa z dopuszczeniem płatności okresowej, jako elastycznej formy wnoszenia opłaty przez przedsiębiorców. Koszty związane z ustanowieniem zabezpieczenia płatności okresowej ponosi podmiot zobowiązany do uiszczenia opłaty elektronicznej.

Rozliczenie ww. opłaty będzie następowało na podstawie dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej. Rozliczenie tych opłat będzie dokonywane nie rzadziej niż raz w miesiącu. Jednakże z uwagi na fakt, że wpływy z opłaty elektronicznej stanowią przychód Krajowego Funduszu Drogowego (KFD) projektodawca zakłada, że opłaty te będą rozliczane w okresach częstszych. Jednakże z uwagi na fakt, iż kwestia ta wymaga indywidualnego podejścia do każdego użytkownika projektodawca zdecydował się na wprowadzenie elastycznego zapisu nakładającego na pobierającego opłaty jedynie obowiązku dokonywania takiego rozliczenia co najmniej raz w miesiącu.

§ 4 rozporządzenia reguluje kwestię zwrotu nienależnie pobranej opłaty elektronicznej. Zwrot ten następuje w formie gotówkowej lub bezgotówkowej przez pobierającego opłatę. Nienależnie pobraną opłatą przy płatności okresowej będzie wpłata środków w wysokości przewyższającej wielkość wskazaną w dokumencie informującym o wysokości naliczonej opłaty. Z kolei nienależnie pobraną opłatą w przypadku przedpłaty będzie wpłata środków na rachunek pobierającego opłatę przez użytkownika w przypadku rezygnacji przez tego użytkownika z korzystania z sieci dróg objętej obowiązkiem uiszczania opłaty elektronicznej. Z tego też powodu zaproponowano, aby w przypadku uiszczenia opłaty w formie przedpłaty, w wysokości wyższej niż naliczona, pozostała jej część podlegała

zwrotowi jedynie na żądanie. Związane jest to z faktem, iż tylko użytkownik dróg krajowych objętych elektronicznym systemem poboru opłat wie, czy będzie z niej korzystał w przyszłości. W projekcie wskazano 14-dniowy termin na zwrot nienależnie pobranej opłaty elektronicznej. Rozwiązanie to jest odbiciem regulacji określającej termin uiszczenia płatności okresowej z zabezpieczeniem.

§ 5 rozporządzenia określa tryb przekazywania opłaty elektronicznej na rachunek KFD. Środki z ww. opłaty gromadzone są na wyodrębnionym rachunku bankowym pobierającego opłatę i przekazywane są w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym nastąpiło rozliczenie opłaty elektronicznej, na rachunek KFD. Środki z kar pieniężnych, o których mowa w art. 13k ust. 1 i 2 ustawy o drogach publicznych, gromadzone są na wyodrębnionym rachunku bankowym generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad i przekazywane są w terminie pierwszych dwóch dni roboczych po zakończeniu tygodnia, w którym wpłynęły, na rachunek KFD. Rozwiązania zaproponowane w § 5 ust. 1 i 2 są zgodne z art. 40a ust. 3 ustawy stanowiąc powielenie zawartych w tym przepisie zasad.

W związku z faktem, że ustawa o drogach publicznych dopuszcza w art. 13ha ust. 1 i 3 oraz art. 13hd ust. 1 sytuacje, w których podmiotem pobierającym opłatę elektroniczną może być Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, drogowa spółka specjalnego przeznaczenia albo operator, przepisy rozporządzenia mają charakter uniwersalny, tak aby mogły mieć zastosowanie do wszystkich ww. sytuacji.

Wskazać jednak należy, że pobierającym opłatę, w systemie opłaty elektronicznej, który zostanie uruchomiony z dniem 1 lipca 2011 r., będzie Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, który zawarł umowę na budowę i eksploatację systemu z podmiotem wykonawczym. W ramach umowy ww. podmiot będzie wykonywał obowiązki pobierającego opłatę elektroniczną w imieniu i na rzecz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. W szczególności wszystkie rozliczenia związane z wpłacaniem opłat i kar pieniężnych będą dokonywane przez wykonawcę. Podmiot ten będzie zobowiązany do wystawiania dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej, a także do wystawiania dokumentu wzywającego użytkownika do zapłaty w przypadkach nieuiszczenia opłaty w należytej kwocie w sytuacjach uiszczenia opłaty w drodze płatności okresowej z zabezpieczeniem. Do obowiązków wykonawcy należeć będzie również wydawanie użytkownikowi potwierdzenia uiszczenia opłaty elektronicznej oraz rozpatrywanie wszelkich reklamacji związanych z rozliczaną opłatą, w tym rozpatrywanie wniosków o zwrot nienależnie pobranej opłaty elektronicznej.

W § 6 zaproponowano, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia.

Przepisy przedmiotowego rozporządzenia dotyczą wyłącznie użytkowników korzystających z pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej pow. 3,5 t oraz autobusów niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej, którzy zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o drogach publicznych od dnia 1 lipca 2011 r. zobowiązani będą do uiszczania opłaty elektronicznej. Jednakże dla wyjaśnienia należy wskazać, że umowa zawarta między Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad a wykonawcą systemu dotyczy również budowy i eksploatacji manualnego systemu opłat za przejazd autostradą, któremu podlegać będą pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t. (samochody osobowe) oraz motocykle. Zapisy umowy dopuszczają w przyszłości możliwość, zgodnie z którą użytkownicy samochodów osobowych oraz motocykli będą mogli skorzystać z rozliczenia opłat za przejazd przy pomocy urządzenia pokładowego (tzw. OBU), wykorzystywanego również w elektronicznym systemie poboru opłat. W takiej sytuacji wszelkie kwestie dotyczące rozliczeń związanych z opłatą pobraną i rozliczaną w ten sposób zostaną uregulowane w umowie między pobierającym opłatę a użytkownikiem i zapisy przedmiotowego rozporządzenia nie będą miały bezpośredniego zastosowania.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, o której mowa w *rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego - Biuletynu Informacji Publicznej z chwilą przesłania do uzgodnień międzyresortowych.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest zgodny z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad, drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, w przypadku powierzenia jej zadań z zakresu systemu opłaty elektronicznej oraz może oddziaływać na operatora, o którym mowa w art. 13hd ust. 1 ustawy o drogach publicznych.

Ponadto projekt kierowany jest do wszystkich podmiotów korzystających z dróg krajowych, wykorzystujących w tym celu pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony oraz autobusy niezależnie od ich dopuszczalnej masy całkowitej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia w obecnym brzmieniu został poddany konsultacjom społecznym poprzez przesłanie do następujących podmiotów:

- 1) Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, Warszawa;
- 2) Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji, Warszawa;
- 3) Polskie Stowarzyszenie Przewoźników Autokarowych, Warszawa;
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Warszawa;
- 5) Sekretariat Transportowców NSZZ „Solidarność”, Warszawa;
- 6) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Samochodowego, Ostrowiec Świętokrzyski;
- 7) Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego, Stobno/k Piły;
- 8) Forum Związków Zawodowych, Bydgoszcz;
- 9) Małopolskie Stowarzyszenie Przewoźników Osobowych, Kraków;
- 10) Autostrada Wielkopolska S.A.;
- 11) Stalexport Autostrada Małopolska S.A.;
- 12) Gdańsk Transport Company S.A.;
- 13) Bank Gospodarstwa Krajowego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Nie przewiduje się bezpośredniego wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych. Wyjątek stanowi sytuacja, w której pobierającym opłatę elektroniczną

jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad. Wówczas strona publiczna poniesie koszty związane z obsługą rachunku bankowego GDDKiA.

Zaproponowane w przepisach rozwiązania odnośnie wnoszenia opłaty elektronicznej i kar pieniężnych mają na celu zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa oraz efektywne przekazywanie środków pochodzących z opłaty elektronicznej i kar pieniężnych na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie przewiduje otwarty katalog form wnoszenia opłaty elektronicznej. Postępowanie takie ma między innymi na celu ochronę interesów przedsiębiorców wykonujących transport drogowy, w szczególności poprzez dopuszczenie uiszczenia opłaty w drodze płatności okresowej z zabezpieczeniem. W państwach Unii Europejskiej jest to preferowana forma płatności dla największych przewoźników, gdyż pozwala na regulowanie płatności do dokonaniu przejazdu drogą krajową. Termin na wniesienie ww. płatności (14 dni od otrzymania dokumentu informującego o wysokości naliczonej opłaty elektronicznej) pozwoli przedsiębiorcom na większy komfort operowania flotą.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.